

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๓๐๓/๑๖๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์จากกระทรวงการคลังให้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อสอบถามความเห็นทางกฎหมายในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการเปิดเผยข้อมูลของ บสท. เนื่องจาก บสท. เป็น องค์กรของรัฐ แต่มิได้เป็นรัฐวิสาหกิจ จึงไม่สามารถส่งเรื่องหรือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้โดยตรงตามระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น กระทรวงการคลังในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลทั่วไป จึงขอส่งเรื่องขอหารือของ บสท. ดังกล่าวมาเพื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยมีข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา และคณะกรรมการบริหารสินทรัพย์ไทยในคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ได้ขอข้อมูลต่างๆ จาก บสท. อาทิ คำสั่ง ประกาศ กฎ ระเบียบและกรอบแผนงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผลการดำเนินงานของ บสท. ความคืบหน้า และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่ บสท. รับโอนจากสถาบันการเงินต่างๆ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการประชุม ซึ่ง บสท. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดไว้เป็นทำนองให้ บสท. เปิดเผยข้อมูลต่างๆ ได้ โดยห้าม บสท. เข้าทำสัญญาหรือกระทำการใดอันมีผลให้ บสท. ไม่อาจเปิดเผยข้อมูลใดๆ ต่อสาธารณะ เว้นแต่เรื่องเกี่ยวกับความลับทางการค้าของลูกค้า แต่เนื่องจากข้อมูลที่ บสท. รับโอนสินทรัพย์ต่อคุณภาพมา ซึ่งได้แก่รายชื่อลูกค้าต่างๆ นั้น เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยชื่อลูกค้าจึงไม่อาจกระทำได้ เพราะกระทบถึงสิทธิส่วนบุคคล จึงขอหารือในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) บสท. สามารถให้ข้อมูลเรื่องรายชื่อลูกค้าแก่ผู้ที่ร้องขอมาได้หรือไม่ และการให้ข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของลูกค้าหรือไม่

(๒) หาก บสท. ให้ข้อมูลเรื่องรายชื่อลูกค้าแล้ว จะมีบทกฎหมายใดคุ้มครองการ ถูกฟ้องร้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือตั้งกล่าวประกอบกับ ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) แล้ว เห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ที่ว่า บสท.สามารถให้ข้อมูลเรื่องราวชื้อลูกหนี้แก่ผู้ที่ร้องขอมาได้หรือไม่ และการให้ข้อมูลดังกล่าวถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของลูกหนี้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้ บสท. เป็น นิติบุคคล และมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ดังนั้น บสท. จึงเป็น "หน่วยงานของรัฐ" ในประเภท "หน่วยงานอื่นของรัฐ" ตามมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ขณะนี้ยังมีได้มีกฎกระทรวงกำหนดให้ บสท.เป็น "หน่วยงานอื่นของรัฐ" บสท.จึงยังไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามมาตรา ๘๔^๓ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้ บสท. เข้าทำสัญญาหรือกระทำการใดอันมีผลให้ บสท. ไม่อาจเปิดเผยข้อมูลใดๆ ต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความลับทางการค้าของลูกหนี้ ดังนั้นหาก บสท. เห็นว่าการเปิดเผยบัญชีรายชื่อลูกหนี้อาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือเป็นความลับทางการค้าของลูกหนี้ บสท. อาจพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ประเด็นที่สองที่ว่า เมื่อ บสท. เปิดเผยข้อมูลรายชื่อลูกหนี้ จะมีกฎหมายให้ความคุ้มครองหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อ บสท. ได้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔^๔ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว เจ้าหน้าที่ บสท. ซึ่งดำเนินการดังกล่าวนี้ไม่ต้องรับผิดชอบหากใช้ความระมัดระวังตามวิสัยของผู้ประกอบวิชาชีพแล้ว เว้นแต่ฝ่าฝืนกฎหมาย ทุจริตหรือ

^๑ มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นเรียกว่า "บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย" เรียกโดยย่อว่า "บสท."

ให้ บสท. เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑ล๑

๑ล๑

^๓ มาตรา ๘๔ ห้ามมิให้ บสท. เข้าทำสัญญาหรือกระทำการใดอันมีผลให้ บสท. ไม่อาจเปิดเผยข้อมูลใดๆ ต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความลับทางการค้าของลูกหนี้

๑ล๑

๑ล๑

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓,ข้างต้น

ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๘^๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
สินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์ศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๔๕

^๔ มาตรา ๒๘ ให้บุคคลตามมาตรา ๒๗ ตลอดจนพนักงานและลูกจ้างของ บสท. ซึ่ง
ดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ ไม่ต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เมื่อได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยของผู้
ประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีฝ่าฝืนกฎหมาย ทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง